

SAMODZIELNE FUNKCJE TECHNICZNE W BUDOWNICTWIE

- XVIII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB • Harmonogram szkoleń dla członków LOIIB w II półroczu 2019 r. •
- Uprawnienia budowlane wręczone! • Małe nie znaczy gorsze. Most w Teniatyskach •

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

20-150 Lublin, ul. Bursaki 19

tel./fax 81 534-78-12

www.lub.piib.org.pl

e-mail: lub@piib.org.pl

Biuro czynne: poniedziałek, środa, czwartek,

piątek w godz. 8.00–16.00

wtorek w godz. 9.00–17.00

Przewodnicząca Okręgowej Rady

tel. 81 534-78-11

Biuro w Lublinie

Dyrektor biura – tel. 81 534-78-13

Sekretariat biura – tel. 81 534-78-12

Główna księgową – tel. 81 534-78-14

Sekcja księgowości – tel. 81 741-40-95

Sekcja spraw członkowskich – tel. 81 534-78-16

Sekcja szkolenia – tel. 81 534-78-17

Sekcja uprawnień budowlanych

– tel. 81 741-41-83

Sekcja obsługi organów Izby – tel. 81 534-78-15

Biuro terenowe w Białej Podlaskiej

21-500 Biała Podlaska, ul. Narutowicza 10

(Dom Technika NOT Oddział Regionalny),

pok. nr 2 (I piętro)

Terminy dyżurów: w poniedziałki i czwartki

w godz. 11.00–14.00; w środy w godz. 9.00–13.00

biala@lub.piib.org.pl

tel. 83 343-62-05; fax 83 343-60-08

Biuro terenowe w Chełmie

22-100 Chełm, ul. Lwowska 51/1, Budynek ChSM

Terminy dyżurów: we wtorki w godz. 9.00–12.00;

w środy i czwartki w godz. 15.00–18.00

chelm@lub.piib.org.pl; tel. 82 563-36-59

Biuro terenowe w Zamościu

22-400 Zamość, ul. Rynek Wielki 6

(Dom Technika NOT)

Terminy dyżurów: we wtorki i środy

w godz. 11.00–14.00; w piątki w godz. 10.00–13.00

zamosc@lub.piib.org.pl;

tel. 84 639-10-28

*Z okazji Dnia Budowlanych
wszystkim Członkom Lubelskiej
Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
życzymy
sukcesów zawodowych, stabilności
i rozwoju branży oraz wszelkiej pomysłowości
w życiu osobistym*

*Okręgowa Rada
Lubelskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa*

SPIS TREŚCI

XVIII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB	4
Uprawnienia budowlane wręczone!	6
Spotkanie integracyjne członków Lubelskiej OIIB	8
Co dalej z BIM?	10
Piknik Politechniki Lubelskiej	11
Wspomnienie o prof. zw. dr. hab. Zbigniewie Grabowskim	12
Odpowiedzialność odszkodowawcza osoby pełniącej samodzielne funkcje techniczne w budownictwie	13
Małe nie znaczy gorsze. Most w Teniutkach	16
Uprawnienia budowlane bez tajemnic	20
Ankieta dotycząca prenumeraty czasopism branżowych	23
Harmonogram szkoleń dla członków LOIIB w II półroczu 2019 r.	24
Spotkanie integracyjne członków LOIIB w obiektywie	28

Wydawca

Lubelska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl

Redakcja

20-150 Lublin
ul. Bursaki 19
tel. 81 741-41-84

Redaktor naczelna

Urszula Kieller-Zawisza
tel. 81 741-41-84
e-mail: u.kieller@lub.piib.org.pl

Rada programowa

Janusz Iberszer – przewodniczący
Wiesław Nurek – wiceprzewodniczący
Jerzy Adamczyk – sekretarz
Wiesław Bocheńczyk
Tomasz Grzeszczak
Jerzy Kamiński
Edward Partyka
Andrzej Pichla
Wiesław Pomykała
Ryszard Siekierski

Skład i druk

Drukarnia ALF-GRAF
ul. Abramowicka 6, 20-442 Lublin
tel./fax 81 532-15-12
e-mail: info@alfgraf.com.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania i adiustacji
publikowanych tekstów.

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA
dostępny jest także w wersji elektronicznej
na stronie internetowej LOIIB:
www.lub.piib.org.pl

Na okładce:

Przebudowa
ul. Fabrycznej
w Lublinie

Koleżanki i Koledzy,

Mamy właśnie pełnię lata, co dla wielu ludzi oznacza wakacje, urlopy, a dla nas inżynierów i techników szczyt sezonu budowlanego. Mimo upałów budowy tętnią życiem, oddawane są do użytkowania kolejne inwestycje. Cieszy zwłaszcza poprawa warunków dojazdu do Warszawy.

W czerwcu i lipcu oddano do użytkowania kolejne dwa odcinki drogi ekspresowej S17, a GDDKiA O/Lublin zapowiada otwarcie następnego na początku września. Tym samym skraca się czas dojazdu do stolicy oraz zwiększa komfort i bezpieczeństwo podróżowania. Są to ogromne inwestycje, powód do dumy polityków, efekt działań administracji drogowej, a przede wszystkim efekt ciężkiej pracy nas, inżynierów budownictwa, zarówno na etapie projektowania, jak i wykonawstwa.

To my, koordynujemy całość bardzo skomplikowanych i zróżnicowanych robót, dbamy o ochronę środowiska, nadajemy kształt i formę obiektom, wykonujemy obliczenia statyczno-wytrzymałościowe, realizujemy roboty budowlane i pilnujemy detali. Efektem naszej pracy jest bezpieczna i ładna inwestycja. Dla nas to ogromna satysfakcja zawodowa. Przykre jest tylko to, że społeczeństwo nie zawsze docenia naszą pracę, bo po prostu nie zdaje sobie sprawy z jej wagi. Często odnoszę wrażenie, że w odczuciu ogółu, inwestycja zaprojektowała i wybudowała się sama. Standardem podczas odbiorów powinno być podkreślenie roli projektanta i kierownika budowy oraz pokazanie tych ludzi. Z satysfakcją stwierdzam, że pierwsze jaskółki pojawiły się właśnie podczas uroczystych odbiorów drogi S17.

Mnie osobiście nasuwa się jeszcze jedna refleksja, zwłaszcza w kontekście proponowanych przez Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju, a zainicjowanych przez środowisko architektów, zmian legislacyjnych. Przez ostatni rok broniliśmy niezależności naszego zawodu, usłyszeliśmy wiele przykrych słów, podważano nasze kompetencje i wiedzę w zakresie prowadzenia i koordynowania inwestycji. Czy zasłużyliśmy na to? Nie, gdyż to, co i jak robimy, broni się samo.

Najwyraźniej zauważył to także nasz resort, bo podczas spotkania z przedstawicielami samorządów zawodowych architektów i inżynierów budownictwa, które odbyło się w dn. 9 lipca 2019 r. minister inwestycji i rozwoju Jerzy Kwieciński przedstawił harmonogram planowanych prac legislacyjnych, z którego wynika, że ewentualna zmiana regulacji zawodów architekta i inżyniera budownictwa będzie dokonana jako ostatni etap prac nad reformą procesu inwestycyjno-budowlanego. Minister prosił środowisko o zastanowienie się nad problemami i przedstawienie wypracowanej razem propozycji w tym zakresie. Sprawa jest zatem otwarta, ale należy mieć nadzieję, że będzie rozwiązywana z poszanowaniem interesów wszystkich stron.

25 września przypada Dzień Budowlanych, w związku z tym Wszystkim Państwu wykonującym ten piękny i bardzo odpowiedzialny zawód, życzę jak najlepszych warunków do jego pełnienia i satysfakcji popartej dobrym wynagrodzeniem.

mgr inż. JOANNA GIEROBA

Przewodnicząca Okręgowej Rady
Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

XVIII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB

W dniach 28–29 czerwca 2019 r. obradował w Warszawie XVIII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Lubelską OIIB reprezentowało 11 delegatów. Skarbnik Okręgowej Rady LOIIB Zbigniew Mitura został odznaczony Medalem Honorowym PIIB.

– Staramy się wykorzystywać każdą sposobność, aby w wielu miejscach i okolicznościach podkreślać znaczenie i rolę naszego zawodu, budować wiedzę na jego temat, a przez to poprawiać jego społeczny odbiór – powiedział Z. Kledyński.

W XVIII Krajowym Zjeździe Sprawozdawczym Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa wzięło udział 191 delegatów ze wszystkich 16 okręgowych izb (frekwencja 94,09%). Lubelską OIIB reprezentowali: Joanna Gieroba, Tomasz Grzeszczak, Janusz Iber-szer, Andrzej Leniak, Henryk Miduch, Zbigniew Mitura, Wiesław Nurek, Teresa Stefaniak, Zbigniew Szczesiak, Wojciech Szewczyk i Janusz Wójtowicz. Nasi delegaci aktywnie uczestniczyli w zjazdowych obradach i pracach. Janusz Wójtowicz pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Prezydium Zjazdu, Teresa Stefaniak była członkiem Komisji Uchwał i Wniosków, a Andrzej Leniak pracował w Komisji Skrutacyjnej.

Nad sprawnym przebiegiem obrad czuwało Prezydium Zjazdowe na czele z Wojciechem Kamińskim, przewodniczącym i w skład, którego delegaci wybrali także: Elżbietę Gabryś, Wiesława Chojnackiego, Jarosława Suchorę i Janusza Wójtowicza.

Miłym akcentem rozpoczęcia zjazdowych obrad było wręczenie Medalu Honorowego PIIB – Zbigniewowi Miturze, skarbnikowi Okręgowej Rady Lubelskiej OIIB, który z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa związany jest od początku jego funkcjonowania i aktywnie działa na jego rzecz. Medalem Honorowym został także wyróżniony Andrzej Myśliwiec z Kujawsko-Pomorskiej OIIB.

Od powitania gości i delegatów przybyłych na XVIII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB rozpoczął obrady prof. Zbigniew Kledyński, prezes PIIB. W swoim wystąpieniu skupił się na kilku aktualnych tematach, ważnych dla samorządu zawodowego. Dotyczyły one m.in. prac legislacyjnych związanych z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa, przyszłej siedziby PIIB oraz bieżącej działalności. Prezes PIIB wskazał także na niektóre z działań podjętych przez Krajową Radę PIIB w minionym roku m.in. powołanie nowych komisji i zespołów w celu aktywizacji prac w wyznaczonych obszarach, doskonalenie form szkoleń zawodowych, czy też współpraca z bliskimi stowarzyszeniami i samorządami zawodowymi. Ponadto umacniane są dotychczasowe i rozwijane nowe kontakty ze szkołami wyższymi. Krajowa Rada PIIB angażuje się również w prace międzynarodowych organizacji budowlanych i przykładem tego jest organizowane w tym roku w Polsce XXVI spotkanie organizacji budowlanych krajów Grupy Wyszehradzkiej.

W pierwszym dniu obrad delegaci wysłuchali sprawozdań wszystkich krajowych organów statutowych. W wyniku głosowania Krajowa Rada PIIB uzyskała absolutorium, które jest wyrazem akceptacji przez delegatów podejmowanych przez Krajową Radę działań i inicjatyw. Podczas obrad pierwszego dnia zjazdu przyjęto także budżet PIIB na 2020 r. oraz uchwalono zmiany w Regulaminie nadawania Odznaki Honorowej PIIB.

Na zakończenie pierwszego dnia wręczono także Odznaki Honorowe PIIB. Złote Odznaki otrzymali: Zygmunt Meyer i Marian Zdunek, natomiast Srebrne Odznaki PIIB przyznano Iwonie Warzybok i Jerzemu Witczakowi.

Podczas drugiego dnia zjazdu Piotr Korczak, przewodniczący Komisji Uchwał i Wniosków omówił wnioski złożone w czasie XVIII Krajowego Zjazdu Sprawozdawczego PIIB. Do Komisji Uchwał i Wniosków wpłynęły 24 wnioski, z których 13 przyjęto do realizacji. Dyskutowano także o problemach ważnych w budownictwie i podczas wykonywania zawodu inżyniera budownictwa.

Delegaci przyjęli również Stanowisko XVIII Krajowego Zjazdu Sprawozdawczego PIIB w sprawie projektowanych zmian ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa i ustawy – Prawo budowlane. Stwierdzono w nim m.in. potrzebę podtrzymania stanowiska poprzedniego Zjazdu PIIB z dn. 30 czerwca 2018 r. w sprawie dezintegracji zawodów architekta i inżyniera budownictwa, wyrażającej się m.in. w przygotowaniu odrębnych ustaw o zawodzie architekta oraz o zawodzie inżyniera budownictwa. Odniesiono się także do proponowanych zmian ustawy Prawo budowlane.

Gośćmi XVIII Krajowego Zjazdu Sprawozdawczego PIIB byli m.in. Robert Geryło, dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej; Ewa Mańkiewicz-Cudny, prezes Zarządu FSNT NOT; Jolanta Przygońska, prezes Stowarzyszenia Polska Izba Urbanistów; Ryszard Trykosko, przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa; Krystyna Korniak-Figa, prezes Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, Janusz Rymsha, zastępca dyrektora Instytutu Badawczego Dróg i Mostów, Jerzy Gumiński, prezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych.

URSZULA KIELLER-ZAWISZA

Uprawnienia budowlane wręczone!

12 lipca 2019 r. w Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa w Lublinie odbyło się uroczyste ślubowanie oraz wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych osobom, które uczestniczyły w XXXIII sesji egzaminacyjnej. Uprawnienia budowlane w LOIIB uzyskało 205 osób.

Uroczystość miała miejsce w Centrum Konferencyjno-Wystawienniczym „Etiuda”, do którego licznie przybyli inżynierowie budownictwa, aby odebrać decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych. Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentowali: Tomasz Grzeszczak – zastępca przewodniczącej Okręgowej Rady LOIIB; Wiesław Nurek – przewodniczący OKK, Andrzej Pichla – wiceprzewodniczący OKK i Jerzy Kamiński – sekretarz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, a także Zbigniew Szczeniak – dyrektor i Paulina Skowrońska oraz Arkadiusz Koralewski – pracownicy Biura LOIIB.

Na początku spotkania głos zabrał Wiesław Nurek, przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB, który przywitał wszystkich przybyłych, omówił wyniki tegorocznej XXXIII sesji egzaminacyjnej i pogratulował wszystkim zdania egzaminu.

Zastępca przewodniczącej Okręgowej Rady LOIIB Tomasz Grzeszczak przedstawił natomiast uczestnikom uroczystości samorząd zawodowy inżynierów budownictwa, mówił o działalności

Monika Poleszak reprezentująca specjalność instalacyjną sanitarną, Sebastian Jarosław Wilkosz, reprezentujący specjalność inżynierską drogową i Jarosław Fijoł, reprezentujący specjalność instalacyjną elektryczną uzyskali najlepsze wyniki egzaminacyjne w swoich specjalnościach. Na zdjęciu z T. Grzeszczakiem, zastępcą przewodniczącej LOIIB i W. Nurkiem, przewodniczącym, A. Pichłą, wiceprzewodniczącym oraz J. Kamińskim, sekretarzem OKK LOIIB

lubelskiej Izby oraz możliwościach, jakie daje przynależność do samorządu, a także zachęcał do aktywnego uczestnictwa w pracach LOIIB.

Po złożeniu ślubowania, dokonano wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych inżynierom, którzy zdali egzamin podczas tegorocznej wiosennej sesji egzaminacyjnej.

Miłym akcentem uroczystości było także wyróżnienie osób, które najlepiej zdały egzamin, pamiątkowymi albumami o Lublinie. Albumy odebrali: Monika Poleszak, Jarosław Fijoł i Sebastian Wilkosz. Gratulujemy!

Należy zauważyć, że XXXIII sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane w LOIIB różniła się od poprzednich edycji rekordową liczbą osób, które mimo zakwalifikowania się do egzaminu testowego, nie przystąpiły do niego. Na 292 kandydatów, którzy mogli zdawać test zgłosiło się jedynie 229. Z możliwości ubiegania się o uprawnienia budowlane zrezygnowały 63 osoby, tj. 21,6%.

Do egzaminu ustnego przystąpiło 231 osób, w tym 204, które zdały test w czasie XXXIII sesji i 27 osób, które w poprzednich sesjach uzyskały pozytywny wynik testu, ale nie przystąpiły do egzaminu ustnego.

Tegoroczny egzamin ustny w wiosennej sesji zdało 245 kandydatów ubiegających się o uprawnienia budowlane. Jak zwykle najwięcej uprawnień przyznano w specjalności konstrukcyjno-budowlanej – 78 osób, następnie w instalacyjnej elektrycznej – 36, instalacyjnej sanitarnej – 42, inżynierskiej drogowej – 29, instalacyjnej telekomunikacyjnej – 7, inżynierskiej kolejowej KOB – 5, inżynierskiej mostowej – 4, inżynierskiej hydrotechnicznej – 3 i inżynierskiej kolejowej SRK – 1.

Wszystkim uczestnikom XXXIII sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane, którzy zdali egzamin gratulujemy i życzymy kolejnych sukcesów zarówno zawodowych, jak i osobistych!

(RED.)

dr WIESŁAW NUREK
Przewodniczący OKK LOIIB

NAJLEPSI WŚRÓD NAJLEPSZYCH

- » **MONIKA POLESZAK** – specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.
- » **ANNA PRZYBYŁA** – specjalność konstrukcyjno-budowlana uprawnienia w zakresie do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.
- » **JAROSŁAW FIJOŁ** – specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.
- » **ERNEST MIELNICZEK** – specjalność inżynierska mostowa uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.
- » **SEBASTIAN JAROSŁAW WILKOSZ** – specjalność inżynierska drogową uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

Spotkanie integracyjne członków Lubelskiej OIIB

8 czerwca 2019 r. w Zespole Pałacowo-Parkowym w Wierchowiskach k/Lublina Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zorganizowała spotkanie integracyjne swoich członków.

Po raz pierwszy lubelska Izba zorganizowała spotkanie o charakterze piknikowym w czerwcu i okazało się, że chętnych było wielu. Wzięło w nim bowiem udział około 400 osób, w tym członkowie LOIIB oraz zaproszeni goście. Na spotkanie przybyli m.in. Stanisław Żmijan, poseł na Sejm RP, Dariusz Balwierz, Lubelski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, Daniel Rybaczuk przedstawiciel Lubelskiego Urzędu Marszałkowskiego, Anna Ostańska, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego, Anna Halicka, prorektor ds. współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym Politechniki Lubelskiej, Marek Grabias, prodziekan ds. Studenckich Wydziału Budownictwa i Architektury PL, Kazimierz Widysiewicz, prezes Polskiego Towarzystwa Mieszkaniowego Lublin, Robert Głowacki z Międzynarodowych Targów Lublin, i przedstawiciele Okręgowych Rad: Dolnośląskiej, Mazowieckiej, Małopolskiej, Podkarpackiej, Śląskiej i Świętokrzyskiej OIIB.

Polską Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentował Andrzej Pawłowski, wiceprezes Krajowego Rady PIIB.

Wszystkich przybyłych powitała Joanna Gieroba, przewodnicząca Okręgowej Rady Lubelskiej OIIB. W swoim wystąpieniu przekazała informacje dotyczące Lubelskiej i Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Szczególną uwagę zwróciła na działalność legislacyjną zwłaszcza odnosząc się do projektu ustawy Prawo budowlane oraz projektu ustaw: o architektach i inżynierach budownictwa. Przewodnicząca omówiła także inicjatywy podejmowane przez lubelską Izbę oraz współpracę z urzędami administracji publicznej i uczelniami.

Głos zabrał także Andrzej Pawłowski, wiceprezes Krajowej Rady PIIB. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na wykonywaną przez inżynierów odpowiedzialną pracę, nawiązał do zawodu zaufania publicznego oraz odniósł się do propozycji projektów ustaw: o architektach i inżynierach budownictwa. Na koniec życzył wszystkim przybyłym udanego spotkania, koleżeńskich rozmów i niezapomnianych wrażeń.

Następnie rozpoczął się blok rekreacyjno-rozrywkowy, który zapoczątkował występ Zespołu „Sarmaci” z Zamościa pod kierownictwem Leonarda Marczyka. Najpierw członkowie zespołu powitali wszystkich przybyłych utworami z repertuaru sarmackiego, a w kolejnych 30 minutowych muzycznych blokach zaprezentowali jeszcze przeboje włoskie, angielskie i hiszpańskie. Atrakcyjne wykonanie zachęcało do tańczenia, z czego skorzystali też uczestnicy spotkania.

Na wszystkich przybyłych do Wierchowisk czekały również liczne konkursy, jak m.in. dart, budowanie domu, tworzenie słów, karaoke. Można było spróbować swojego szczęścia w hazardzie odwiedzając Kasyno Szczęścia albo doskonalić umiejętności golfisty w Akademii Golfa. Za oprawę muzyczną odpowiadał DJ i przez całe spotkanie można było tańczyć w altanie. Piękny park w Wierchowiskach sprzyjał także spacerom po urokliwych alejkach.

Na zakończenie spotkania najlepsi uczestnicy konkursów otrzymali zasłużone nagrody, które wręczyła Joanna Gieroba, przewodnicząca LOIIB oraz odbył się pokaz sztucznych ogni.

U. KIELLER-ZAWISZA

Fot. U. Kieller-Zawisza; Z. Dobrowolski

Co dalej z BIM?

Na to pytanie próbowano odpowiedzieć na konferencji: „BIM na budowie” zorganizowanej przez Izbę Projektowania Budowlanego oraz Mazowiecką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w dniu 6 czerwca 2019 roku w Warszawie.

Spotkanie prowadzili i przywitali licznie zgromadzonych uczestników z ramienia Izby Projektowania Budowlanego mgr inż. Jerzy Kotowski – prezes Izby oraz dr inż. Tomasz Piotrowski – przewodniczący Komisji ds. edukacji i wdrożenia BIM w Mazowieckiej OIIB, zastępca sekretarza Krajowej Rady PIIB. W wydarzeniu uczestniczył także przewodniczący Zespołu ds. BIM Krajowej Rady PIIB – Jan Bobkiewicz oraz członkowie Zespołu ds. BIM: Łukasz Gorgolewski, Ryszard Rotter i Jerzy Adamczyk z Lubelskiej OIIB.

Partnerami konferencji byli: Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział Warszawski oraz Stowarzyszenie Kosztorysantów Budowlanych. W obradach udział wzięli również przedstawiciele Urzędu Zamówień Publicznych. Podczas konferencji zaprezentowano ponad dziesięć referatów obejmujących różne dziedziny związane z wprowadzeniem nowego narzędzia, jakim jest BIM (ang. Building Information Modeling). Przedstawiono perspektywy BIM w polskim prawie zamówień publicznych. Uregulowania prawne, jak wynikało z dyskusji są jeszcze w fazie początkowej i Urząd Zamówień Publicznych „oczekuje na odpowiedź” ze stron zainteresowanych. Nie przedstawiono natomiast standardów i wymaganych dokumentów w procedurze zamówień publicznych. Podczas prezentacji stwierdzono, że należy przygotować wymogi BIM w zamówieniach kontraktowych, gdyż z punktu widzenia inwestorów, każdy z nich może mieć je inne.

BIM i warunków, w jakich możliwe jest jej użycie. Zaprezentowano wybrane narzędzia informatyczne, które mogą być wykorzystane przez inwestora, jak i wykonawcę inwestycji. Ciekawie zaprezentowane zostały różnice przy opracowaniu kosztorysów (ich dokładności i szczegółowości), zarówno w sposób tradycyjny, jak i przy użyciu narzędzia BIM. Wykorzystanie BIM znacznie upraszcza pracę kosztorysantom.

W następnej części konferencji przedstawiono przykłady realizacji inwestycji z wykorzystaniem BIM. Atrakcyjnie prezentowały się przedsięwzięcia polskiego biura, dotyczące inwestycji lotniskowych, realizowane w Emiratach Arabskich. W tym, analizowanym przypadku, inwestor dostarczył projektantom i wykonawcom preferowane aplikacje oraz standardy plików, w jakich ma być opracowana dokumentacja. Z krajowego rynku zaprezentowano natomiast próbę wprowadzenia BIM na etapie realizacji obiektu na terenie kampusu Politechniki Poznańskiej.

Na zakończenie konferencji przeprowadzono dyskusję panelową, skoncentrowaną na niektórych wypowiedziach uczestników obrad. Wymiana myśli oraz ożywiona polemika osób, biorących udział w spotkaniu toczyła się również podczas przerw w kularach.

Uczestnicy panelu dyskusyjnego

Powitanie uczestników konferencji przez J. Kotowskiego, prezesa Izby Projektowania Budowlanego

Prezes Urzędu Zamówień Publicznych uznał, ponad wszelką wątpliwość, że rozszerzanie świadomości o walorach tej metodologii jest ze wszech miar celowe, mimo trudności, które towarzyszyć będą przy jej wprowadzaniu.

Głównymi adresatami tego spotkania byli inwestorzy i wykonawcy, którzy powinni być świadomi korzyści z zastosowania

Reasumując można powiedzieć, iż:

- » należy dążyć do uświadomienia wszystkim uczestnikom procesu inwestycyjnego, jak korzystne jest wprowadzenie do powszechnego stosowania metody optymalizującej przebieg każdej budowy, jaką jest modelowanie wszechstronnej informacji o budowie. W Wielkiej Brytanii obowiązek stosowania BIM dotyczy inwestycji publicznych o wartości powyżej 50 mln funtów;
- » ze względu na uwarunkowania prawne, a dokładnie ich brak, obowiązek stosowania BIM w Polsce jest odległy do wprowadzenia;
- » z uwagi na duże obciążenia związane z wprowadzeniem nowego narzędzia (koszty oprogramowania, koszty kompatybilnego sprzętu), należy zabezpieczyć przede wszystkim projektantów w mikro i małych przedsiębiorstwach.

dr inż. JERZY ADAMCZYK
Członek Zespołu ds. BIM Krajowej Rady PIIB

Fot. J. ADAMCZYK

VI EDYCJA

Konstrukcje Budowlane

22 listopada 2019 r.

Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie

**PRAKTYCZNA
KONFERENCJA
DLA INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA!**

W PROGRAMIE SPOTKANIA M.IN.:

- Sytuacje wyjątkowe w projektowaniu konstrukcji
- Oddziaływanie sprężenia na konstrukcje z betonu
- Projektowanie konstrukcji zespolonych stalowo-betonowych
- Projekt i realizacja Biblioteki Uniwersyteckiej
- Skutki zmian prawa budowlanego w 2019 r. dla projektantów konstrukcji i inżynierów budownictwa
- Wycieczka po budynku BUW

zarejestruj się >> i.pwn.pl/zaproszenie2019

INSTYTUT PWN

Piknik Politechniki Lubelskiej

14 czerwca 2019 r. w Wojciechowie odbył się tradycyjny: „Piknik pracowników, absolwentów i studentów Politechniki Lubelskiej” w ramach tegorocznego Świąta PL.

Uczestniczyli w nim również absolwenci politechniki, będący członkami Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

W pikniku wzięło udział ponad 400 uczestników. Okolicznościowe przemówienia wygłosili: prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko, JM Rektor Politechniki Lubelskiej (absolwent Wydziału Elektrycznego naszej uczelni), mgr inż. Andrzej Gajak, z-ca prezesa Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół PL, inż. Wiesław Sikora, kanclerz PL oraz przedstawiciel samorządu studenckiego. W pikniku uczestniczyła także prof. dr hab. inż. Anna Halicka, prorektor PL (czynnie związana z LOIIB) oraz wielu pracowników naukowo-dydaktycznych uczelni, w tym prof. Ewa Błazik-Borowa związana od dawna z LOIIB.

Tegoroczna forma biesiadnego spotkania była wyjątkowo udana, mimo mniejszej niż dotychczas liczby uczestników. Piknik odbył się w Domu Biesiadnym „Czerniecówka” w malowniczym Wojciechowie. Uroczystość uświetnił występ Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej. Czas umiliły również atrakcyjne konkursy.

Warto podkreślić świetną kuchnię oraz przyjacielską atmosferę spotkania. Ten wspaniały wieczór uzupełniła zabawa taneczna do późnej nocy. Ci, co nie byli, niech żałują i jednocześnie niech nie zapomną w przyszłym roku, w kolejnym pikniku Politechniki Lubelskiej, uczestniczyć.

WIESŁAW BOCHEŃCZYK
uczestnik pikniku, absolwent i wykładowca PL

prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew Grabowski
(1930–2019)

28 lipca 2019 r. zmarł prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew Grabowski, Honorowy Prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, pierwszy Prezes Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w latach 2002–2010.

Jako Prezes KR PIIB podejmował wiele inicjatyw mających na celu rozpowszechnienie i umocnienie zawodu inżyniera budownictwa jako zawodu zaufania publicznego. Wybitny naukowiec, zaangażowany w rozwój i prestiż budownictwa w Polsce, Przyjaciel Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zbigniew Grabowski urodził się w roku 1930 w Warszawie. Był absolwentem Politechniki Warszawskiej, Wydziału Budownictwa Lądowego, gdzie uzyskał tytuł inżyniera, a następnie – na Wydziale Budownictwa Przemysłowego w roku 1956 – magistra inżyniera budownictwa. W 1964 r. Rada Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Warszawskiej nadała mu stopień naukowy doktora nauk technicznych, a w roku 1967 – stopień naukowy doktora habilitowanego. W 1970 r. uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a pięć lat później – tytuł profesora zwyczajnego.

Pracę dydaktyczną rozpoczął w 1953 r. w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania na Wydziale Budownictwa Przemysłowego Politechniki Warszawskiej. Od 1960 r. był zatrudniony w Katedrze Geotechniki na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej.

W połowie lat 60-tych zorganizował Katedrę Mechaniki Gruntów i Fundamentowania w Olsztynie i Lublinie, gdzie później przez kilkanaście lat prowadził zajęcia dydaktyczne. W 1970 r. został dyrektorem Instytutu Dróg i Mostów oraz kierownikiem Zakładu Geotechniki w Politechnice Warszawskiej. W latach 1985–1988 pełnił funkcję jej rektora. Wypromował 19 doktorów i ponad 200 inżynierów i magistrów inżynierów.

Równoległe z działalnością naukowo-dydaktyczną pracował zawodowo. W latach 50-tych XX w. jako inżynier budowy, projektant i kierownik działu, a później głównie jako konsultant i rzeczoznawca.

Pełnił wiele funkcji w szeregu organizacji, zrzeszeń i instytutów oraz działał w administracji państwowej. W latach 1988–1990 był ministrem Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń. Od lat działał społecznie, m.in. w Polskim Komitecie UNICEF oraz Naczelnej Organizacji Technicznej.

1 lipca 2001 r. prof. Zbigniew Grabowski powołany został przez Ministra Infrastruktury na przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa. Był pierwszym przewodniczącym Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. I Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa wybrał go na stanowisko prezesa Krajowej Rady. Funkcję tę sprawował przez dwie kadencje, w latach 2002–2010. W tym czasie Polska Izba Inżynierów Budownictwa zbudowała od podstaw swoje struktury i przejęła wykonywanie powierzonych jej ustawowo zadań administracji państwowej. Jako Prezes Krajowej Rady PIIB podejmował wiele inicjatyw mających na celu umocnienie zawodu inżyniera budownictwa jako zawodu zaufania publicznego. Reprezentował przed organami władzy państwowej i samorządowej interesy środowiska inżynierów budownictwa, dbał o podniesienie rangi zawodu oraz rozwijał współpracę Izby z międzynarodowymi organizacjami inżynierskimi.

W uznaniu zasług, podczas obrad IX Krajowego Zjazdu PIIB w 2010 r., nadano prof. Zbigniewowi Grabowskiemu tytuł Honorowego Prezesa Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Za swoją wieloletnią pracą zawodową, naukowo-dydaktyczną i społeczną był wielokrotnie odznaczany, m.in. Krzyżem Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz licznymi odznaczeniami resortowymi i stowarzyszeniowymi. Był ponadto Kawalerem i członkiem Międzynarodowej Kapituły Orderu Uśmiechu.

Przyjaciele z Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Odpowiedzialność odszkodowawcza osoby pełniącej samodzielne funkcje techniczne w budownictwie

Inżynierowie budownictwa wykonujący samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, nie zawsze mają świadomość swoich praw i obowiązków wynikających z przepisów prawa budowlanego, jak i przepisów prawa prywatnego. Bardzo ważne zagadnienie w tym zakresie stanowi odpowiedzialność odszkodowawcza inżyniera w świetle obowiązujących przepisów prawa.

Przyczynkiem do niniejszych rozważań było zdarzenie, jakie miało miejsce w siedzibie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie. Wiosną tego roku zgłosił się młody inżynier z prośbą o pomoc w sprawie roszczeń odszkodowawczych, jakie w stosunku do jego osoby wysunął jego kontrahent, a ubezpieczyciel odmówił przejęcia odpowiedzialności. Sytuacja przedstawiała się natomiast następująco:

„...Na podstawie umowy pomiędzy panem inżynierem a przedsiębiorcą trudniącym się profesjonalnie prowadzeniem procesu inwestycyjnego, w zakresie realizacji obiektów budowlanych (budynków jednorodzinnych, gospodarczych jak również o większym rozmiarze zadań inwestycyjnych), strony umówiły się o określone dalej świadczenia. Z umowy wynikało, że do zakresu zadań powierzonych inżynierowi wchodzi m. in. prowadzenie budów, rozliczanie ich, a także na potrzeby kontrahenta, kosztorysowanie, które ów inżynier miał wykonywać. Inżynier z powierzonych obowiązków wywiązywał się sumiennie, a zakres robót prowadzonych przez niego ulegał zwiększeniu nie tylko ilościowo, ale także wartościowo, z czego obie strony były zadowolone.

Na potrzeby nowego kontraktu swojego zleceniodawcy, inżynier poproszony został o sporządzenie kosztorysu. Kosztorys ten w zakresie swoich uprawnień wykonał i w umówionym terminie przekazał kontrahentowi, za co otrzymał zapłatę.

Inżynier wykonujący samodzielną funkcję techniczną powinien wiedzieć od czego jest ubezpieczony

Opis zdarzenia, podobnie jak każdego tego typu spotykanego w trakcie prowadzenia procesu inwestycyjnego, jest zwyczajnym, pozornie nie zawierającym podstępu czy innych utrudnień dla wykonawcy. Jednak w całej rozbudowanej historii znalazła się okoliczność, która skutkowała w późniejszym czasie sporem i zerwaniem współpracy, a w konsekwencji sformułowaniem względem inżyniera przez kontrahenta, roszczenia odszkodowawczego z tytułu szkody, jaką wyrządził inżynier przez wadliwe, błędne przygotowanie oferty, w skład której wchodził kosztorys ofertowy ...”.

Po zapoznaniu się ze sprawą, a także po analizie przepisów powszechnie obowiązującego prawa, skłonni jesteśmy postawić następującą tezę:

„Inżynierowie uczestniczący w procesie budowlanym, nie mają świadomości swoich praw i obowiązków, tak wynikających z przepisów prawa budowlanego, jak również z przepisów prawa prywatnego”.

Teza śmiała, ale oparta na kilkuletnich doświadczeniach wyniesionych z rozpraw sądowych i pełnienia obsługi prawnej. Jak w każdej społeczności, tak i w tej, generalizowanie nie jest dobrą metodą badawczą, jednakże w zamyśle autorów ma być środkiem, mającym na celu zainteresowanie czytelników ważnymi problemami poruszonymi w artykule, tj. **samodzielnymi funkcjami technicznymi w budownictwie** i wykonywaniem ich oraz **odpowiedzialnością odszkodowawczą**. Nasz inżynier budownictwa, mimo złożonego egzaminu i posiadanych uprawnień budowlanych, posiadał znikomą wiedzę na ten temat. Wiedział, że wykonuje samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na podstawie decyzji nadającej jemu uprawnienia budowlane, a także wiedział, że jest ubezpieczony od odpowiedzialności „odszkodowawczej”, bowiem płaci na to składkę. Niestety, wiedzy co do szczegółów nie posiadał, co z kolei skutkowało konfliktem z kontrahentem.

I. Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie

Kwestię samodzielną funkcji technicznych w budownictwie, prawodawca na przestrzeni lat regulował w różnoraki sposób. Obecnie regulacja prawna, dokonana jest poprzez ujęcie tego zagadnienia w treści Rozdziału 2, art. 12 i następnych ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity – Dz. U. z 2019 r. poz. 1186 ze zmianami, w dalszej treści zwanej Prawem budowlanym). Zgodnie z obowiązującą ustawą za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie uważa się działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych, a w szczególności działalność obejmującą:

- 1) projektowanie, sprawdzanie projektów architektoniczno-budowlanych i sprawowanie nadzoru autorskiego;
- 2) kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi;
- 3) kierowanie wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzór i kontrolę techniczną wytwarzania tych elementów;

ciąg dalszy na str. 14

ciąg dalszy ze str. 13

- 4) wykonywanie nadzoru inwestorskiego;
- 5) sprawowanie kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych¹.

Z analizy treści ww. przepisu wynika, że lista samodzielnych funkcji technicznych w obecnym brzmieniu ma charakter zamknięty. Znaczy to tyle, że **żadna inna działalność zawodowa, jaka jest wykonywana przy okazji prowadzonego procesu budowlanego, tj. inna niż wymieniana w art. 12 ust. 1 prawa budowlanego, nie jest pełnieniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie**. Wyraźne zaakcentowanie tego stanu rzeczy jest istotne z punktu widzenia odpowiedzialności odszkodowawczej i roli, jaką zakład ubezpieczeniowy pełni w ramach zawartej umowy ubezpieczenia. Na wstępie należy zaznaczyć, że ubezpieczenie z polisy OC zabezpiecza członka Izby, uczestniczącego w procesie budowlanym, inwestycyjnym, wyłącznie w przypadku, gdy pełni on samodzielną funkcję techniczną w budownictwie i wyrządzi szkodę nieumyślnie. Warunkiem także jest to, aby o **zdarzeniu** stanowiącym podstawę do zgłoszenia **roszczenia odszkodowawczego**, inżynier zawiadomił pisemnie ubezpieczyciela w terminie wskazanym w polisie.

Umowa Generalna Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Inżynierów Budownictwa Członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa przewiduje, że zakład ubezpieczeń – UBEZPIECZYCIEL, **przejmuje odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, przez ubezpieczonych, w trakcie trwania umowy, w przypadku wyrządzenia przez nich szkody za winy nieumyślne**, do kwoty gwarantowanej ubezpieczeniem, za każde zdarzenie². Kwota gwarantowana z polisy określona jest na **50.000 euro**, (równowartość w PLN przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w danym roku = 215 000 PLN). Kwota ta obejmuje łącznie szkody osobowe i rzeczowe w ramach danego zdarzenia, powodującego powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej.

II. Odpowiedzialność odszkodowawcza

Na gruncie Kodeksu cywilnego, obowiązującego od 1 stycznia 1965 r. do dzisiaj, ustawodawca nie podjął się określenia legalnej definicji szkody. Na podstawie przepisów obowiązujących w sposób opisowy możemy sprecyzować jednak, na czym ona polega lub wskazać jej postaci. Na potrzeby niniejszej publikacji przyjęto, że szkodą jest spowodowanie przez sprawcę uszczerbku na prawach majątku lub osobie poszkodowanego. Według § 2 art. 361 Kodeksu cywilnego, **szkoda polega albo na stracie, którą poniósł poszkodowany (damnum emergens), albo pozbawieniu go korzyści, które mógłby uzyskać, gdyby mu szkody nie wyrządzono (lucrum cessans)**. Stratą jest zatem pomniejszenie majątku poszkodowanego. Polega ona na uszczupleniu aktywów (np. zniszczenie, utrata lub uszkodzenie określonych składników majątkowych albo obniżenie ich wartości) albo na przybyciu pasywów (np. powstanie nowych zobowiązań albo ich zwiększenie).

Szkoda związana z utraconymi korzyściami ma zawsze charakter hipotetyczny. Z reguły występuje obok rzeczywiście poniesionej straty. Postacie szkody polegającej na utraconych korzyściach są wielce zróżnicowane. W razie szkody na osobie mogą przykładowo

¹ Art. 12 ust. 1 ustawy Prawo budowlane

² Umowa Generalna Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Inżynierów Budownictwa Członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa Nr UMP 114-0495/PIIB/17, z dnia 21 grudnia 2017 r., POLISA Nr 436000173603 z 01.01. 2019 r.

oznaczać zmniejszenie zarobków ze względu na powstanie trwałego uszkodzenia ciała. Utrata korzyści może też być konsekwencją zniszczenia, czy też uszkodzenia rzeczy, przy czym nie musi to być rzecz przynosząca pożytki. Przykładem może być uszkodzenie samochodu wykorzystywanego do działalności gospodarczej np. taksówki, bagażówki (por. wyrok SN z 1 września 1970 r., II CR 371/70, LexPolonica nr 296057, OSNCP 1971, nr 5, poz. 93). Aczkolwiek ustalenie szkody w postaci utraconych korzyści jest hipotetyczne, to jednak szkoda taka musi być przez poszkodowanego wykazana z tak dużym prawdopodobieństwem, aby uzasadniała ona w świetle doświadczenia życiowego przyjęcie, że utrata korzyści rzeczywiście nastąpiła (por. wyrok SN z 3 października 1979 r., II CR 304/79, LexPolonica nr 301386, OSNCP 1980, nr 9, poz. 164).

Ponownie, odnosząc się do potrzeb niniejszej publikacji wskazano, że przez szkodę rozumieć będziemy utratę prawa, zmniejszenie spodziewanego wynagrodzenia, niezaplanowane i niezawinione zwiększenie kosztów, choroba, utrata części ciała itp.

Przywołując przykład młodego inżyniera, wykonującego kosztorys na potrzeby złożenia przez jego kontrahenta oferty, szkodą jest utrata spodziewanego zysku z kontraktu, który ów kontrahent utracił przez wadliwe oszacowanie w kosztorysie pozycji składających się na „cenę” oferty. W innych sytuacjach, z praktyki inżynierskiej biorąc, szkodą (uszczerbkiem) jest konieczność wydatkowania dodatkowych sum, na ponowne wykonanie, wadliwie zrealizowanych elementów obiektu budowlanego, czy też wadliwy projekt, w wyniku którego organ właściwy odmówił udzielenia zgody administracyjnej na prowadzenie procesu budowlanego (koszty mieszkania przez inwestora w hotelu lub wynajętym mieszkaniu).

W związku z powstaniem szkody, odpowiedzialnością odszkodowawczą, w uproszczeniu nazwiemy usystematyzowany, uregulowany zespół działań zmierzających do zadośćuczynienia za wyrządzoną szkodę. Podstawowym w tej kwestii przepisem prawa jest **art. 415 regulujący zasadę odpowiedzialności deliktowej**, z której wynika, że ten, który z własnej winy wyrządził drugiemu szkodę (**szkoda powstała bez istnienia umowy między stronami**), winien jest ją naprawić. Inny rodzaj odpowiedzialności znajdziemy w treści art. 471 Kodeksu cywilnego **regulujący zasadę odpowiedzialności kontraktowej**, zgodnie z którym „dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (**umowy**), chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi”.

Ponadto, naprawić szkodę zobowiązany będzie także ten, który popełnił błąd, np. w wyborze, skutkiem czego doszło do powstania szkody u innej osoby. Za błąd osoby trzeciej działającej w imieniu i na rzecz np. inżyniera posiadającego uprawnienia budowlane, odpowiedzialnością będzie obarczony ów inżynier.

Nie każda działalność zawodowa w procesie budowlanym jest pełnieniem samodzielnej funkcji technicznej

Inżynierowie budownictwa nie zawsze mają świadomość swoich praw i obowiązków wynikających z prawa budowlanego, jak również z przepisów prawa prywatnego

Przesłanką odpowiedzialności będzie wina – bezprawność, rozumiana jako niezgodność działania lub zaniechania z obowiązującym porządkiem prawnym, a także działanie, które jest działaniem lub zaniechaniem świadomym, o działaniu ukierunkowanym na osiągnięcie określonego skutku lub godzenie się, że ten bezprawny z punktu widzenia prawa skutek, nastąpi.

W tym zakresie wina może być umyślna i nieumyślna. Przy winie umyślnej, sprawca ma świadomość szkodliwego skutku swego zachowania się i przewiduje jego nastąpienie, celowo do niego zmierza lub co najmniej godzi się na wystąpienie tych skutków. Przy winie nieumyślnej, sprawca wprawdzie przewiduje możliwość wystąpienia szkodliwego skutku, lecz bezpodstawnie przypuszcza, że zdoła go uniknąć, albo też nie przewiduje możliwości nastąpienia tych skutków, choć powinien i może je przewidzieć.

Wspomnieć należy także, że w związku z liczbą podmiotów występujących w danej sytuacji mamy do czynienia ze współsprawstwem, gdy winę za szkodę możemy przypisać kilku osobom i współposzkodowanymi, gdy z danego, jednego zdarzenia szkodę poniesie kilka osób.

III. Ubezpieczenie OC, prawa i obowiązki z polisy wynikające. Rola zakładu ubezpieczeniowego, jako podmiotu na mocy polisy przejmującego odpowiedzialność za szkodę

Polisa ubezpieczeniowa jest niczym innym, jak umownym zobowiązaniem się ubezpieczyciela do przejęcia na siebie obowiązku naprawienia szkody od ubezpieczonego za czyn, szkodę tę wywołującą, na majątku lub osobie poszkodowanego. Warunki przejęcia odpowiedzialności, zakres odpowiedzialności oraz tryb działania obu stron polisy określa właśnie umowa ubezpieczyciela. Najogólniej rzecz ujmując, rolą ubezpieczyciela jest naprawienie szkody. Najważniejsze z punktu widzenia ubezpieczonego jest to, aby ten wiedział od czego jest ubezpieczony, tj. od jakich zdarzeń i jak wywołanych. Odwołując się do treści polisy powołanej na wstępie, wskazać należy, że członek Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa,

posiadający czynne prawo do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, zabezpieczony jest na wypadek błędu niezawinionego, którego skutkiem jest powstanie u poszkodowanego szkody na osobie lub mieniu. **Wniosek z tego jest taki, że szkoda musi być następstwem wykonywania wprost samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.** Jeśli działanie sprawcy nie mieści się w wykazie samodzielnych funkcji technicznych, zawartym w treści art. 12 Prawa budowlanego, to ubezpieczyciel odmówi przejęcia odpowiedzialności, a tym samym szkodę naprawić będzie musiał sprawca sam, ze swojego majątku. Podobna sytuacja, czyli konieczność naprawienia szkody przez sprawcę wystąpi w przypadku, gdy udowodnione zostanie, że sprawcy przypisać można winę umyślną lub gdy wartość szkody przekroczy wartość kwoty gwarantowanej (50.000 euro).

IV. Wnioski i podsumowanie

Skoro w art. 12 i następnych Prawa budowlanego kosztorysowanie nie jest wskazane jako samodzielna funkcja techniczna w budownictwie, to inżynier nie posiadał ochrony ubezpieczeniowej w oparciu o polisę OC Izby.

Cytując rzymskie powiedzenie „ignorantia iuris nocet” („nieznajomość prawa szkodzi”), młody inżynier w pogoni za stawianymi sobie na co dzień nowymi celami, tak osobistymi, jak również zawodowymi, zagubił się i zapomniał, co jest jego **domeną** zawodową. Zapomniał, że jako inżynier budownictwa posiadający uprawnienia budowlane, wykonuje zawód zaufania publicznego, polegający na wykonywaniu zadań o szczególnym charakterze z punktu widzenia zadań publicznych i z troski o realizację interesu publicznego. Skutkiem tego jest to, że przy rozpatrywaniu relacji inżynier budownictwa – kontrahent, reguły odnoszące się do niego będą surowsze niż w stosunku do przysłowiowego Kowalskiego, wykonującego czynności dnia codziennego.

radca prawny WOJCIECH BORYC
we współpracy z radcą prawnym MICHAŁEM KARWATEM

Małe nie znaczy gorsze. Most w Teniatyskach

Niekiedy budowa mostu jest spektaklem na miarę premiery teatralnej. Szczególnie dotyczy to nowych technologii uwzględniających różne formy montażu gotowych przęseł mostowych. Przykładem takich działań może być przebudowa mostu kolejowego, a dokładnie nasunięcie ustroju nośnego mostu w miejscowości Teniatyska, które chcemy przedstawić w tym artykule.

Ogólnie mówi się o nasuwaniu ustroju nośnego mostu, jednak pod tym terminem może się kryć nasuwanie wymuszane popychaniem konstrukcji, czy też ciągnięcie konstrukcji, np. linami, a więc naciąganie.

W ostatnich latach, na obrzeżach Lublina mieliśmy dwie różne formy nasunięcia gotowej konstrukcji przęsła mostowego. W 2008 r. w sąsiedztwie ul. Turystycznej, na linii kolejowej Lublin – Lubartów nasunięto przęsło stalowego mostu typu Vierendeel'a na istniejące przyczółki – Rys. 1.a. Długość przęsła wynosiła $L = 56,5$ m, a jego ciężar – około 1 MN. Przęsło zostało scalone poprzez spawanie z boku na dojeździe do mostu. W pierwszej kolejności całość przesunięto poprzecznie na specjalne rolki umiejscowione na torze kolejowym. Następnie, położonych ślizgowych (PTFE) nasunięto wzdłuż toru kolejowego na końcową pozycję. Do nasuwania wykorzystano, na zasadzie prowadnicy, dolny pas częściowo zdemontowanej kratownicy z pomostem na pojedynczy tor.

Podkładki teflonowe charakteryzuje tarcie (stal – PTFE) równe 5% siły nacisku. Zatem przy ciężarze 10 MN siła tarcia wynosiła 0,5 MN i dlatego całość konstrukcji przesuwano zwykłą koparko-ładowarką. Więcej o projektowaniu, budowie i badaniach tego mostu można przeczytać w artykule autorstwa S. Karasia i G. Kossowskiego [1].

Na Rys. 1.b przedstawiono przeciąganie jednotorowego żelbetowego wiaduktu kolejowego w całości. Wiadukt znajduje się w ciągu linii kolejowej Lublin – Dęblin. W czasie operacji jeden z torów był wyłączony z ruchu, natomiast ruch na drugim torze odbywał się dzięki wybudowaniu tymczasowej ściany oporowej. Konstrukcję wiaduktu wykonano w odległości około 50 m od miejsca docelowego. Transport wiaduktu odbywał się na specjalnie wybudowanych żelbetowych „drogach”, na których ułożono wykładziny z PTFE. Konstrukcję naciągano do końcowego położenia za pomocą lin stalowych przesuwanych kilkucentymetrowymi odcinkami. Po ustawieniu wiaduktu, przełożono ruch pociągów na nową konstrukcję i analogicznie nasunięto wiadukt drugi [2].

Nasunięcia w zakresie modernizacji linii kolejowej Lublin – Lubartów prowadziła firma Skanska SA podczas, gdy budowę S19 prowadził Budimex SA.

Przedmiotem niniejszego artykułu jest przebudowa mostu kolejowego w sąsiedztwie wsi Teniatyska, gdzie w pobliżu przebiega linia kolejowa nr 69 Rejowiec Fabryczny – Hrebenne nad ciekami bez nazwy, który jest prawym dopływem rzeki Sołokija.

Rys. 1. Nasuwanie mostów: a–b) nasunięcie poprzeczne i podłużne ustroju nośnego typu Vierendeel'a, 2008 r.; c–d) nasunięcie/przeciągnięcie ramowego ustroju nośnego wiaduktu kolejowego nad S19, 2016 r.

Mosty kolejowe koło miejscowości Teniatyska

Przebudowa mostów wynikała z konieczności dostosowania konstrukcji do klasy obciążenia k+2 (wg EC 1991-2 – do klasy $\alpha = 1,21$).

Całe zadanie budowlane obejmowało przebudowę trzech obiektów mostowych na odcinku liczącym 1,5 km. Należały do nich:

- » jeden mały przepust, który został zamieniony na rurę z HDPE o spiralnej konstrukcji,
- » most o długości 6,0 m – nasuwany do docelowego ustawienia metodą stopniowego popychania,
- » most, któremu jest poświęcony artykuł o długości 22,67 m, przy czym rozpiętość samego przęsła wynosiła 13,67 m.

Rys. 2. Lokalizacja miejsca przebudowy mostu

Lokalizację prac remontowych przedstawiono na Rys. 2.

W rozpatrywanym w artykule przypadku, czyli nasunięciu ustroju nośnego mostu (dł. 13,67 m), projekt przebudowy obejmował:

- » wymianę pomostu z typu otwartego na koryto balastowe oraz wzmocnienie podpór przyczółka,
- » wykonanie reprofilacji powierzchni przyczółków przez wykonanie „koszulki” betonowej,
- » wzmocnienie dojazdów do obiektu moderujących efekt progu wraz z odwodnieniem strefy przyczółka,
- » umocnienie stożków skarp kamieniem hydrotechnicznym i budowę schodów dla obsługi technicznej obiektu.

Szerokość cieku wodnego wynosiła 1,5 m. Brzegi docelowo wzmocniono kieszką faszynową, natomiast strefy zalewowe pod mostem, na szerokości przyczółków, umocniono „materacami” wykonanymi z kamienia hydrotechnicznego zasypanego warstwą gruntu. Aranżacja strefy podmostowej odpowiada wymogom proekologicznym, co jest szczególnie ważne, gdyż most pełni jednocześnie funkcję dolnego przejścia dla małych zwierząt w zalesionym naturalnym środowisku Roztoczańskiego Parku Narodowego – Rys. 3.

Istniejący poprzednio most znajdował się w dobrym stanie technicznym. Na Rys. 3 można dostrzec nowe mostownice, nowy pokład dla obsługi oraz nowe balustrady. Jednakże jego nośność była za niska i dlatego został zdemontowany.

Technologia

Optymalizacja kosztów budowy przesądziła o wyborze technologii. Czynnikiem determinującym decyzję o sposobie wykonania, transportu i końcowego montażu ustroju nośnego był brak przy istniejącym obiekcie odpowiedniej powierzchni na przygotowanie placu budowy oraz brak dróg dojazdowych. Budowanie drogi do-

a)

b)

c)

Rys. 3. Istniejący obiekt do remontu: a) widok z boku; b) widok wzdłuż mostu; c) widok ustroju nośnego od spodu

jazdowej w leśnej gęstzynie, na istniejących słabonośnych gruntach, które nie pozwalały na dojazd pojazdów ciężkich bez wzmocnienia podłoża, nie było dobrym rozwiązaniem. W rezultacie, stosowanie typowych sposobów budowy, stawałoby się nieopłacalne. Brak dróg samochodowych i odpowiednich leśnych dojazdów do mostu spowodowało, że zaplanowano następujące trzy fazy montażowe:

- 1) dowieszenie stalowej części przęsła do punktu A na naczepie samochodowej (Rys. 2), budowa rampy przy torze kolejowym do wykonania płyty zespolonej ze stalowymi dźwigarami (bez ścianek koryta balastowego),
- 2) nasunięcie poprzeczne/boczne ustroju zespolonego na wózki kolejowe i dojazd do miejsca docelowego,
- 3) nasunięcie podłużne ustroju nośnego na tymczasową konstrukcję wsporczą, a następnie opuszczenie ustroju na łożyska.

ciąg dalszy na str. 18

ciąg dalszy ze str. 17

Faza I. Budowa ustroju zespolonego

Wybrano miejsce A, w którym nośność podłoża była dostateczna dla transportu ciężkimi samochodami z mieszanką betonową oraz pompą. Uwzględniono położenie, jak najbliższej utwardzonej drogi

a)

b)

c)

Rys. 4. Prace w miejscu A; a) widok na przęsło mostowe; b) tymczasowa rampa montażowa, zespolony ustrój nośny przed przesunięciem poprzecznym; c) pozycja przęsła, wraz z platformą, po przesunięciu poprzecznym, gotowa do ustawienia na wózkach

oraz takie, aby torowisko nie przebiegało w zbyt wysokim nasypie kolejowym. Wysoki nasyp oznaczałoby, budowanie wyższej konstrukcji wsporczej dla przęsła przy perspektywie nasunięcia przęsła na tor kolejowy. W wyznaczonym miejscu wykonano deskowanie, następnie ułożono zbrojenie i wykonano płytę pomostu.

Budowa tymczasowej platformy ze stalowych dźwigarów dwuteowych wysokości $H = 720$ mm wymagała precyzyjnego usytuowania wysokościowego na poziomie powierzchni tocznych szyn toru kolejowego. Wypoziomowanie było istotne, aby podczas transportu nie wprowadzić dodatkowych naprężeń w ustrój nośnym, a w szczególności w płycie pomostu. Trzeba zauważyć, że trasa od punktu A do punktu docelowego B, przebiegała miejscami po łukach poziomych.

Przesunięcie poprzeczne zrealizowano za pomocą siłowników podłączonych do ręcznych pomp hydraulicznych. W celu redukcji tarcia na styku stal-stal stosowano smar grafitowy, który charakteryzuje się współczynnikiem tarcia $\mu = 0,08$. Skok na siłowniku po jednym naciśnięciu dźwignika pompy wynosił 3 mm, natomiast siła tłoczyska wynosiła 0,49 MN.

Siłę tarcia wyznaczono z elementarnego wzoru:

$T = \mu \times G = 0,08 \times 0,75 \text{ MN} = 0,06 \text{ MN}$. Maksymalna siła tłoku przy ciśnieniu normowym jednego siłownika wynosiła $N_s = 0,49 \text{ MN}$, co oznacza, że $T \ll 2 \times N_s$.

Nasuwanie poprzeczne trwało około 4 godzin. Końcowym etapem nasunięcia było opuszczenie pomostu na wózki kolejowe, co wykonano przy pomocy podnośników hydraulicznych.

Faza II. Transport ustroju nośnego

Transport pomostu, po istniejącym torze kolejowym, odbywał się poprzez holowanie wózków kolejowych z pomostem za pomocą ciężkiego sprzętu budowlanego ze średnią prędkością 0,3 m/s (3 km/h), co przy niskich oporach toczenia, nie stwarzało problemów na odcinkach prostoliniowych. Tak, jak przewidywano, utrudnienia powstawały na łukach poziomych. Ze względu na występujące drgania zmontowanego pojazdu, na łukach prędkość toczenia wózków z ustrój nośnym była o połowę niższa.

Faza III. Nasunięcie podłużne ustroju nośnego i opuszczenie na łożyska

Przed przystąpieniem do opuszczania ustroju trzeba było przygotować przyczółki poprzez wybudowanie ław i ciosów podłożyskowych oraz wykonanie wzmocnienia korpusu przyczółka. Samo opuszczanie było procesem długim i żmudnym. Trwało łącznie 3 dni.

Rys. 5. Zdjęcie konstrukcji wsporczej do ustawienia ustroju nośnego na łożyskach

Rys. 6. Nowy most: a) widok z boku; b) widok wzdłuż toru

W częściach zalewowych rzeki zastosowano tymczasowe wzmocnienie podłoża przez ułożenie żelbetonowych płyt MON. Tymczasowym elementem nośnym były dwa stosy, po obu stronach rzeki, z wzajemnie prostopadłych belek HEB o różnych wysokościach. Stos był stabilizowany tymczasowymi bocznymi słupami także z profili HEB. Górną część stosu stanowiły ustabilizowane bale drewniane, które podczas opuszczania na łożyska były naprzemiennie, lewe-prawe, wymieniane na bale o coraz niższych wysokościach przy skoku wysokości równym 10 cm. Dodatkowo całość była zabezpieczona skrajnymi dźwigarami pierwotnego mostu. Dźwigary pośrednie zdemontowano wcześniej.

Po opuszczeniu na łożyska nastąpiło zespolenie górnych płyt łożysk z nowymi dźwigarami oraz wykonanie innych elementów przewidzianych projektem, w tym w szczególności ścian bocznych koryta balastowego.

Mimo złożoności opisu, zastosowana konstrukcja była łatwa i czytelna w sensie mechaniki budowli.

W listopadzie 2017 roku miało miejsce próbne obciążenie wszystkich obiektów mostowych na przebudowywanym odcinku. Badania prowadził zespół z Konsorcjum ATEST – Politechnika Lubelska, a kierownikiem badań był mgr inż. Bartosz Skulski, [3]. Jako ciężar próbny zastosowano lokomotywę SM 48 o masie służbowej 116 t, która jest jedną z najcięższych jednostek trakcyjnych. W ten sposób została wyeliminowana ewentualna możliwość większego wyężenia obiektu podczas normalnej jego eksploatacji. W przypadku opisywanego mostu pomierzone ugięcia miały w zasadzie charakter sprężysty, osiągając wartości niższe niż teoretyczne wyznaczone na modelu numerycznym. Maksymalna wartość ugięcia wyniosła 2,85 mm, co jest mniejszą wartością niż wartość dopuszczalna: $Lt/800 = 13,10/800 = 0,016$ m. Osiedzenia całkowite podpór (wraz ze zgniotem łożysk) były zerowe z wyjątkiem jednego punktu pomiarowego, w którym osiedzenia trwały wyniosły 0,1 mm. We wniosku końcowym raportu

z próbnego obciążenia stwierdzono, że nośność obiektu odpowiada klasie obciążenia LM 71 przy współczynniku klasyfikującym $\alpha = 1,21$ wg PN-EN 1991-2. Pozytywne wyniki próbnego obciążenia były podstawą do zakończenia budowy i wznowienia ruchu pociągów.

Zakończenie

Konkludując, przywołajmy powiedzenie: „Małe nie znaczy gorsze”. Wszystko zależy od ludzi i ich inwencji. W tego typu pracach budowlanych, gdzie drobne zaniedbanie lub mały błąd może spowodować awarię, a może nawet katastrofę budowlaną, pracownicy dobrze przygotowani zawodowo, pomysłowi, umiejący odnaleźć się w zespole, są na wagę złota.

W tym miejscu chcemy wyrazić szczególne słowa uznania dla pana Marka Osińskiego, który wizje inżynierów przenosi w rzeczywistość i dla którego konstrukcje stalowe stanowią jednocześnie wyzwanie oraz pasję. Natomiast pan Stanisław Mazurek pełniący funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego i zarazem projektant był nieocenionym źródłem wiedzy z dziedziny mostownictwa oraz kolejnictwa. Inwestycję zrealizowała firma „PROVEN – Paweł Wojnowski”.

MARCIN HALUCH, SŁAWOMIR KARAŚ

Fotografie: Rys 3., Rys 4., Rys 6. – PAWEŁ WOJNOWSKI (PROVEN)

ŹRÓDŁA:

1. Karaś S., Kossowski G., Nasunięcie przęsła Vierendeel'a w Lublinie, *Przegląd Komunikacyjny* – 2013, nr 4, s. 16–24.
2. Karaś S., Miśkiewicz R., Most w 3 miesiące i inne objekty na budowanej drodze ekspresowej S19, *Drogownictwo* – 2016, nr 10, s. 313–322.
3. Skulski B., Karaś S., Raport z badań odbiorczych pod próbnym obciążeniem statycznym konstrukcji mostu kolejowego w km 133,630 linii nr 69 Rejowiec – Hrebenne – 2017, s. 8.

Uprawnienia budowlane bez tajemnic

W przedostatnim „Lubelskim Inżynierze Budownictwa” (Nr 49) omówiono uprawnienia budowlane nadawane przez Izbę Inżynierów Budownictwa po 1 stycznia 2003 r. do 31 maja 2004 r. Kontynuując ten temat omówimy uprawnienia nadawane do 31 maja 2006 r.

Nowelizacja ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (w skrócie Pb), mająca wpływ na zakres nadawanych uprawnień budowlanych dokonana została przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane (Dz. U. Nr 93, poz. 888), weszła w życie z dniem 31 maja 2004 r. Powyższa zmiana wprowadziła dodatkowe specjalności uprawnień budowlanych: kolejową, wyburzeniową i telekomunikacyjną, w których dotychczas nadawanie uprawnień leżało w kompetencji trzech różnych organów administracji państwowej, co omówiono w biuletynie Nr 48. Spowodowało to konieczność wydania nowego aktu wykonawczego na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy Pb. Aktem tym było rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 96, poz. 817), obowiązujące od dnia 3 lipca 2005 r. Do tego dnia w sprawie nadawania uprawnień budowlanych obowiązywały przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 8, poz. 38 z późn. zm.).

Za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie, zgodnie z art. 12 ust. 1 Pb uważana jest działalność związana z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych, a w szczególności działalność obejmująca:

- 1) projektowanie, sprawdzanie projektów architektoniczno-budowlanych i sprawowanie nadzoru autorskiego;
- 2) kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi;
- 3) kierowanie wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzór i kontrolę techniczną wytwarzania tych elementów;
- 4) wykonywanie nadzoru inwestorskiego;
- 5) sprawowanie kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych;
- 6) rzeczoznawstwo budowlane.

Samodzielną funkcję techniczną w budownictwie, określoną w punktach 1 do 5, mogły wykonywać wyłącznie osoby posiadające odpowiednie „uprawnienia budowlane” stwierdzone decyzją wydaną przez organ samorządu zawodowego, **wpisane w drodze decyzji do centralnego rejestru** oraz zgodnie z art. 12 ust. 7 ustawy Pb, **wpisane na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego**, potwierdzonym zaświadczeniem wydanym przez tę izbę, z określonym w nim terminem ważności.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zmienionej powyżej wspomnianą ustawą, uprawnienia budowlane wydawane były w specjalnościach:

- 1) architektonicznej;
- 2) konstrukcyjno-budowlanej;
 - 2a) drogowej;
 - 2b) mostowej;

- 2c) kolejowej;
- 2d) wyburzeniowej;
- 2e) telekomunikacyjnej;
- 3) uchylony (przepisami ustawy z 22.08.1997 r. Dz. U. Nr 111, poz. 726);
- 4) instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych;
- 5) instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych.

Powyższa ustawa nowelizująca, artykułem 14 ust. 3 pkt 5 uchylła dotychczasowe wymagania dla uzyskania uprawnień budowlanych do wykonywania pracy na stanowisku majstra budowlanego. Jednocześnie w art. 12 Pb wprowadziła dodatkowo ust. 8, zgodnie z którym „do kierowania robotami budowlanymi w powierzonym zakresie, z wyłączeniem robót przy obiektach zabytkowych, uprawnione są osoby posiadające, zgodnie z przepisami o rzemiośle, dyplom mistrza w odpowiednim zawodzie budowlanym”. Wobec powyższego, osoby te nie musiały ubiegać się o nadanie uprawnień budowlanych i nie musiały być członkami okręgowych izb inżynierów budownictwa. Funkcję majstra budowlanego mogły wykonywać w zakresie objętym rzemiołem określonym w dyplomie mistrza.

Uprawnienia budowlane, zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy Pb, wydawane były do:

- projektowania (bez ograniczeń lub w ograniczonym zakresie),
- kierowania robotami budowlanymi (bez ograniczeń lub w ograniczonym zakresie).

Uzyskanie uprawnień budowlanych w powyższych specjalnościach wymagało posiadania odpowiedniego lub pokrewnego wykształcenia technicznego oraz odbycia praktyki przy sporządzaniu projektów lub pełnieniu funkcji technicznej na budowie, pod kierownictwem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia bez ograniczeń oraz zdanie egzaminu ze znajomości procesu budowlanego i umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.

Wykaz wykształcenia odpowiedniego i pokrewnego dla poszczególnych specjalności uprawnień budowlanych określał enumeratywnie załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Generalnie zasada nadawania uprawnień była niezmienna – osoby z wyższym wykształceniem technicznym odpowiednim dla danej specjalności uzyskiwały uprawnienia bez ograniczeń, natomiast osoby ze średnim wykształceniem technicznym lub wyższym, ale pokrewnym dla danej specjalności uzyskiwały uprawnienia jedynie w ograniczonym zakresie.

Uprawnienia budowlane nadawały odpowiednie organy samorządu zawodowego, tj. Okręgowe Komisje Kwalifikacyjne Izby Architektów lub Izby Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 5 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, Izba Architektów nadawała uprawnienia do projektowania **w specjalności architektonicznej bez ograniczeń** (art. 14 ust. 1 pkt 1), natomiast Izba Inżynierów Budownictwa we wszystkich pozostałych specjalnościach i zakresach, zarówno do projektowania, jak i kierowania robotami budowlanymi.

W świetle przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r. (Dz. U. Nr 96, poz. 817) uprawnienia budowlane nadawane przez Okręgową Komisję Kwalifikacyjną Izby Inżynierów Budownictwa, umożliwiają wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie:

1) w specjalności architektonicznej w ograniczonym zakresie (§ 16 ust. 2) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie:

- 1) sporządzania projektu architektoniczno-budowlanego w odniesieniu do architektury obiektu lub
- 2) kierowania robotami budowlanymi, w odniesieniu do architektury obiektu, o kubaturze do 1000 m³ na terenie zabudowy zagrodowej.

Ustawodawca nie określił co należy rozumieć przez pojęcie „zabudowa zagrodowa”. Wobec powyższego należy przywołać przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690). Zgodnie z § 3 pkt. 3 przez „zabudowę zagrodową” należy rozumieć w szczególności budynki mieszkalne, budynki gospodarcze lub inwentarskie w rodzinnych gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych oraz w gospodarstwach leśnych.

2) w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń (§ 17 ust. 1) uprawniają do:

- 1) sporządzania projektu architektoniczno-budowlanego w odniesieniu do konstrukcji obiektu lub
- 2) kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w odniesieniu do konstrukcji i architektury obiektu.

3) w specjalności konstrukcyjno-budowlanej w ograniczonym zakresie (§ 17 ust. 2) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym o kubaturze do 1 000 m³ oraz:

- 1) o wysokości do 12 m nad poziomem terenu, do 3 kondygnacji nadziemnych i o wysokości kondygnacji do 4,8 m;
- 2) posadowionego na głębokości do 3 m poniżej poziomu terenu, bezpośrednio na stabilnym gruncie nośnym;
- 3) przy rozpiętości elementów konstrukcyjnych do 6 m i wysięgu wsporników do 2 m;
- 4) niezawierającego elementów wstępnie sprężonych na budowie;
- 5) niewymagającego uwzględnienia wpływu eksploatacji górniczej.

Zgodnie z § 17 ust. 3 rozporządzenia ograniczenia uprawnień budowlanych, o których mowa wyżej, w odniesieniu do osób legitymujących się wykształceniem pokrewnym uzyskanym na kierunku inżynieria środowiska, nie dotyczą obiektów gospodarki wodnej i melioracji wodnych.

4) w specjalności drogowej bez ograniczeń (§ 18 ust. 1) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym takim, jak:

- 1) droga, w rozumieniu przepisów o drogach publicznych, z wyłączeniem drogowych obiektów inżynierskich oprócz przepustów;
- 2) droga dla ruchu i postoju statków powietrznych oraz przepust.

5) w specjalności drogowej w ograniczonym zakresie (§ 18 ust. 2) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym takim, jak:

- 1) droga klasy: lokalna i dojazdowa oraz droga wewnętrzna, w rozumieniu przepisów o drogach publicznych, z wyłączeniem drogowych obiektów inżynierskich oprócz przepustów;
- 2) droga na terenie lotniska, nieprzeznaczona dla ruchu i postoju statków powietrznych.

6) w specjalności mostowej bez ograniczeń (§ 19 ust. 1) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym takim, jak:

- 1) drogowy obiekt inżynierski, w rozumieniu przepisów o drogach publicznych;
- 2) kolejowy obiekt inżynierski: most, wiadukt, przepust, konstrukcja oporowa oraz nadziemne i podziemne przejście dla pieszych, w rozumieniu przepisów o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe.

Zgodnie z § 19 ust. 2 uprawnienia budowlane w specjalności mostowej do projektowania bez ograniczeń uprawniają również do obliczania światła mostów i przepustów.

7) w specjalności mostowej w ograniczonym zakresie (§ 19 ust. 3) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym takim, jak:

- 1) jednoprzęsłowy obiekt mostowy, w rozumieniu przepisów o drogach publicznych lub przepisów o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe, o prześle wykonanym z zastosowaniem prefabrykatów i rozpiętości do 21 m, posadowiony na stabilnym gruncie;
- 2) typowy składany obiekt mostowy;
- 3) przepust.

8) w specjalności kolejowej bez ograniczeń (§ 20 ust. 1) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak: linie, węzły i stacje kolejowe oraz urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym.

9) w specjalności kolejowej w ograniczonym zakresie I stopnia (§ 20 ust. 2) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie:

- 1) linii, węzłów i stacji kolejowych – w odniesieniu do obiektów budowlanych, takich jak: stacja, węzeł linia i bocznicza kolejowa oraz z nimi związane inne budowle kolejowe, w rozumieniu przepisów o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe, z wyłączeniem budowli, o których mowa w § 19 ust. 1 pkt 2, oprócz przepustów;
- 2) urządzeń zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym – w odniesieniu do obiektów budowlanych, takich jak: instalacje i urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym, w rozumieniu przepisów o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe.

10) w specjalności kolejowej w ograniczonym zakresie II stopnia (§ 20 ust. 3) uprawniają do projektowania obiektu

budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie:

- 1) linii, węzłów i stacji kolejowych – w odniesieniu do obiektów budowlanych, takich jak: linia i bocznicza kolejowa oraz przepust;
 - 2) urządzeń zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym – w odniesieniu do obiektów budowlanych takich, jak: typowe urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym oraz typowe przytorowe urządzenia detekcji stanów awaryjnych.
- 11) w specjalności wyburzeniowej bez ograniczeń** (§ 21) uprawniają do projektowania i kierowania robotami budowlanymi związanymi z użyciem materiałów wybuchowych.
- 12) w specjalności telekomunikacyjnej bez ograniczeń** (§ 22 ust. 1) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą oraz telekomunikacji radiowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą.
- 13) w specjalności telekomunikacyjnej w ograniczonym zakresie I stopnia** (§ 22 ust. 2) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie:
- 1) telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą – w odniesieniu do obiektów budowlanych takich, jak: linie, instalacje i urządzenia liniowe oraz urządzenia stacyjne;
 - 2) telekomunikacji radiowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą – w odniesieniu do obiektów budowlanych, takich jak: obiekty nadawcze radiofonii i telewizji naziemnej oraz nadawcze i odbiorcze obiekty radiokomunikacyjne.
- 14) w specjalności telekomunikacyjnej w ograniczonym zakresie II stopnia** (§ 22 ust. 3) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym wraz z infrastrukturą towarzyszącą w zakresie:
- 1) telekomunikacji przewodowej – w odniesieniu do obiektów budowlanych takich, jak: linie, instalacje i urządzenia liniowe;
 - 2) telekomunikacji przewodowej – w odniesieniu do obiektów budowlanych takich, jak urządzenia stacyjne;
 - 3) telekomunikacji radiowej – w odniesieniu do obiektów budowlanych takich, jak nadawcze i odbiorcze obiekty radiokomunikacyjne;
 - 4) telekomunikacji radiowej – w odniesieniu do obiektów budowlanych, takich jak obiekty nadawcze radiofonii i telewizji naziemnej.
- 15) w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych bez ograniczeń** (§ 23 ust. 1) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym takim, jak: sieci, instalacje i urządzenia ciepłe, wentylacyjne, gazowe, wodociągowe i kanalizacyjne.
- 16) w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych w ograniczonym zakresie** (§ 23 ust. 2) uprawniają do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi przy wykonywaniu instalacji

wraz z przyłączami typowych sieci o średnicy do 200 mm w obiektach o kubaturze do 1 000 m³.

17) w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych bez ograniczeń (§ 24 ust. 1) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak: sieci, instalacje i urządzenia elektryczne i elektroenergetyczne, w tym kolejowe, trolejbusowe i tramwajowe sieci trakcyjne wraz z urządzeniami do zasilania i sterowania.

18) w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych w ograniczonym zakresie (§ 24 ust. 2) uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi przy wykonywaniu instalacji wraz z przyłączami o napięciu do 1kV w obiektach budowlanych o kubaturze do 1 000 m³.

Zgodnie z § 25 w/w rozporządzenia, osoba posiadająca uprawnienia budowlane bez ograniczeń do projektowania lub do kierowania robotami budowlanymi mogła ubiegać się po odbyciu pięcioletniej praktyki zawodowej o nadanie specjalizacji techniczno-budowlanej wyodrębnionej w specjalnościach budowlanych określonych w załączniku Nr 2 do rozporządzenia.

Ponadto uprawnienia budowlane do:

- » projektowania bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności uprawniały na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia, do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu **w zakresie tej specjalności;**
- » projektowania w specjalności architektonicznej uprawniały do sporządzania, wchodzącego w skład projektu budowlanego budynku, projektu zagospodarowania działki lub terenu, zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia;
- » projektowania bez ograniczeń zgodnie z art. 20 ust. 2 Pb uprawniały również do sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych w specjalności objętej tymi uprawnieniami;
- » projektowania zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 1 Pb uprawniały do pełnienia nadzoru autorskiego;
- » projektowania lub kierowania robotami budowlanymi na podstawie art. 13 ust. 4 Pb, stanowiły również podstawę do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej określonej w art. 12 ust. 1 pkt 5 Pb, polegającej na sprawowaniu kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych;
- » kierowania robotami budowlanymi stanowiły również podstawę do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej określonej w art. 12 ust. 1 pkt 3 i 4 Pb obejmującej:
 - kierowanie wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzór i kontrolę techniczną wytwarzania tych elementów,
 - wykonywanie nadzoru inwestorskiego.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 Pb w decyzji o uprawnieniach budowlanych określono specjalność techniczno-budowlaną oraz zakres prac projektowych lub robót budowlanych objętych danym uprawnieniem. Zatem uprawnienia budowlane należy odczytywać zgodnie z treścią decyzji i w oparciu o przepisy będące podstawą ich nadania.

inż. JERZY KAMIŃSKI

Sekretarz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB

ANKIETA

W związku z planowaną kontynuacją zamawiania prenumerat specjalistycznych czasopism branżowych dla członków LOIIB, Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zwraca się z prośbą o wypełnienie poniższej ankiety i zaznaczenie jednego z proponowanych tytułów. Czasopismo, którego tytuł zostanie zaznaczony będzie zamówione w formie rocznej prenumeraty na rok 2020 dla osoby, która wypełni ankietę.

Koszt prenumeraty w całości pokrywa LOIIB.

Wypełnione i podpisane ankiety prosimy przesyłać pocztą na adres biura Izby w Lublinie przy ul. Bursaki 19, 20-150 Lublin lub zeskanowane przesyłać mailem na adres: a.koralewski@lub.piib.org.pl w terminie do 30 listopada 2019 roku.

Imię

Nazwisko

Numer członkowski

Adres do wysyłki

.....

.....
Data i czytelny podpis

Materiały Budowlane

INPE

Przegląd Budowlany

Elektroinfo

Izolacje

Drogownictwo

Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja

Gospodarka Wodna

Gaz, Woda i Technika Sanitarna

Inżynieria i Budownictwo

Rynek Instalacyjny

Technika Transportu Szynowego

INSTAL

Przegląd Telekomunikacyjny

HARMONOGRAM SZKOLEŃ DLA CZŁONKÓW LUBELSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA W II PÓŁROCZU 2019

Poniżej przedstawiamy harmonogram bezpłatnych szkoleń branżowych dla czynnych członków LOIB w II półroczu 2019 roku. Ze względów organizacyjnych prosimy o wcześniejsze potwierdzanie planowanego uczestnictwa w szkoleniach telefonicznie 81 534-78-17 lub e-mailem: a.koralewski@lub.piib.org.pl. Możliwe jest uczestnictwo w dowolnej liczbie szkoleń z różnych branż. Serdecznie zapraszamy.

TEMATYKA SZKOLENIA	DATA SZKOLENIA	GODZINA I MIEJSCE SZKOLENIA	
WIELOBRANŻOWE			
Zasady odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę przy wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie <i>Prowadzący – mgr Wojciech Boryc, radca prawny LOIB</i>	7 października 2019	LUBLIN biuro LOIB ul. Bursaki 19 godz. 10.00 – 15.00 sala 3, parter	
Zmiana sposobu użytkowania budynku lub jego części oraz rozbudowa i przebudowa budynku pod kątem bezpieczeństwa pożarowego <i>Prowadząca – młodszy brygadier mgr inż. Emilia Skoczylas, Komenda Wojewódzka PSP</i>	8 listopada 2019		
Przebudowa obiektów wraz ze zmianą sposobu użytkowania w świetle obowiązujących przepisów <i>Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB Lublin</i>	2 grudnia 2019		
Inwestycje w zabytkach nieruchomości na podstawie wybranych przykładów <i>Prowadzący – dr Dariusz Kopciowski, Lubelski Wojewódzki Konserwator Zabytków</i>	9 grudnia 2019		
OGÓLNOBUDOWLANA			
Dachy zielone – przegląd rozwiązań technologicznych <i>Prowadząca – mgr inż. Anna Sylwester-Czapla, firma OPTIGRUEN Dachy Zielone</i>	28 października 2019		
WODNO-MELIORACYJNA			
Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać morskie budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie <i>Prowadzący – dr inż. Andrzej Pichla</i> Zasoby wodne Polski, ich wykorzystanie i ochrona <i>Prowadzący – prof. dr hab. Zdzisław Michalczuk, UMCS Lublin</i>	26 września 2019		
Uprawnienia budowlane do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie w specjalnościach: inżynierskiej hydrotechnicznej i instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych <i>Prowadzący – dr inż. Andrzej Pichla</i> Warunki kształtowania zasobów wodnych Lubelszczyzny <i>Prowadzący – prof. dr hab. Zdzisław Michalczuk, UMCS Lublin</i>	11 grudnia 2019		
TELEKOMUNIKACYJNA			
Okablowanie strukturalne – projektowanie i wykonawstwo <i>Prowadzący – Mariusz Solski, dyrektor techniczny ds. Produktów Pasywnych; Grzegorz Węgliński, kierownik Działu Projektowego Sieci Telekomunikacyjnych, firma FIBRAIN Sp. z o.o.</i>	14 listopada 2019		
ELEKTRYCZNA			
Elektroenergetyczna automatyka zabezpieczeniowa w sieciach średnich napięć – nowoczesne rozwiązania i innowacje Ładowarki do samochodów elektrycznych <i>Prowadzący – pracownicy firmy RELPOL S.A.</i>	25 września 2019		

SANITARNA		LUBLIN biuro LOIIB ul. Bursaki 19 godz. 10.00 – 15.00 sala 3, parter
Technologia hybrydowa w klimatyzacji – zastosowanie, projektowanie, praktyka instalacyjna i serwisowa. Wysokotemperaturowa powietrzna pompa ciepła na czynnik CO ₂ Prowadzący – mgr inż. Paweł Marciniuk, firma Mitsubishi Electric Europe	30 września 2019	
Rekuperatory – jak prawidłowo zaprojektować odzyski ciepła w budynkach pasywnych i NZEB. Proces projektowy w metodyce BIM Prowadzący – dr inż. Mariusz Skwarczyński, dyrektor ds. strategii i rozwoju; mgr inż. Łukasz Borowik, inżynier produktu, firma VERANO Ryszard Miazga	15 października 2019	
Armatura napowietrzająca, regulatory ciśnienia oraz łączniki zabezpieczone przed wysunięciem, przeznaczone do budowy zewnętrznych sieci wodociągowych – zasady doboru Prowadzący – mgr inż. Radosław Szeinig, kierownik Działu Technicznego Fabryki Armatury HAWLE; Dariusz Przepiórka, Key Account Manager Fabryki Armatury HAWLE	25 października 2019	
Wytyczne projektowania, wykonania, montażu, odbioru i eksploatacji instalacji gazowych Prowadzący – mgr inż. Tomasz Życzynski, kierownik Działu Zarządzania Majątkiem Sieciowym PSG, Oddział Zakładu Gazowniczego w Lublinie	21 listopada 2019	
WIELOBRANŻOWE		PUŁAWY IUNG Hotel Al. Królewska 17 godz. 10.00 – 15.00
Zasady odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę przy wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie Prowadzący – mgr Wojciech Boryc, radca prawny LOIIB	11 października 2019	
Zmiana sposobu użytkowania budynku lub jego części oraz rozbudowa i przebudowa budynku pod kątem bezpieczeństwa pożarowego Prowadząca – młodszy brygadier mgr inż. Emilia Skoczylas, Komenda Wojewódzka PSP	4 listopada 2019	
Inwestycje w zabytkach nieruchomości na podstawie wybranych przykładów Prowadzący – dr Dariusz Kopciowski, Lubelski Wojewódzki Konserwator Zabytków	28 listopada 2019	
Przebudowa obiektów wraz ze zmianą sposobu użytkowania w świetle obowiązujących przepisów Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB Lublin	5 grudnia 2019	
OGÓLNOBUDOWLANA		OGÓLNOBUDOWLANA
Dachy zielone – przegląd rozwiązań technologicznych Prowadząca – mgr inż. Anna Sylwester-Czapla, firma OPTIGRUEN Dachy Zielone	18 października 2019	
WIELOBRANŻOWE		BIAŁA PODLASKA Białskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00 – 15.00
Zasady odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę przy wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie Prowadzący – mgr Wojciech Boryc, radca prawny LOIIB	8 października 2019	
Zmiana sposobu użytkowania budynku lub jego części oraz rozbudowa i przebudowa budynku pod kątem bezpieczeństwa pożarowego Prowadząca – młodszy brygadier mgr inż. Emilia Skoczylas, Komenda Wojewódzka PSP	7 listopada 2019	
Inwestycje w zabytkach nieruchomości na podstawie wybranych przykładów Prowadzący – dr Dariusz Kopciowski, Lubelski Wojewódzki Konserwator Zabytków	29 listopada 2019	
Przebudowa obiektów wraz ze zmianą sposobu użytkowania w świetle obowiązujących przepisów Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB Lublin	4 grudnia 2019	
OGÓLNOBUDOWLANA		
Dachy zielone – przegląd rozwiązań technologicznych Prowadząca – mgr inż. Anna Sylwester-Czapla, firma OPTIGRUEN Dachy Zielone	21 listopada 2019	
SANITARNA		
Rekuperatory – jak prawidłowo zaprojektować odzyski ciepła w budynkach pasywnych i NZEB. Proces projektowy w metodyce BIM Prowadzący – dr inż. Mariusz Skwarczyński, dyrektor ds. strategii i rozwoju; mgr inż. Łukasz Borowik, inżynier produktu, firma VERANO Ryszard Miazga	14 października 2019	
ELEKTRYCZNA		
Elektroenergetyczna automatyka zabezpieczeniowa w sieciach średnich napięć – nowoczesne rozwiązania i innowacje ładowarki do samochodów elektrycznych Prowadzący – pracownicy firmy RELPOL S.A.	23 października 2019	

WIELOBRANŻOWE		CHELM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00 – 15.00
Zasady odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę przy wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie <i>Prowadzący – mgr Wojciech Boryc, radca prawny LOIIB</i>	9 października 2019	
Inwestycje w zabytkach nieruchomości na podstawie wybranych przykładów <i>Prowadzący – dr Dariusz Kopciowski, Lubelski Wojewódzki Konserwator Zabytków</i>	16 października 2019	
Zmiana sposobu użytkowania budynku lub jego części oraz rozbudowa i przebudowa budynku pod kątem bezpieczeństwa pożarowego <i>Prowadząca – młodszy brygadier mgr inż. Emilia Skoczylas, Komenda Wojewódzka PSP</i>	6 listopada 2019	
Przebudowa obiektów wraz ze zmianą sposobu użytkowania w świetle obowiązujących przepisów <i>Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB Lublin</i>	6 grudnia 2019	
OGÓLNOBUDOWLANA		
Dachy zielone – przegląd rozwiązań technologicznych <i>Prowadząca – mgr inż. Anna Sylwester-Czapla, firma OPTIGRUEN Dachy Zielone</i>	22 listopada 2019	
ELEKTRYCZNA		
Elektroenergetyczna automatyka zabezpieczeniowa w sieciach średnich napięć – nowoczesne rozwiązania i innowacje ładowarki do samochodów elektrycznych <i>Prowadzący – pracownicy firmy RELPOL S.A.</i>	22 października 2019	
WIELOBRANŻOWE		ZAMOŚĆ LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00 – 15.00
Zasady odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę przy wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie <i>Prowadzący – mgr Wojciech Boryc, radca prawny LOIIB</i>	10 października 2019	
Inwestycje w zabytkach nieruchomości na podstawie wybranych przykładów <i>Prowadzący – dr Dariusz Kopciowski, Lubelski Wojewódzki Konserwator Zabytków</i>	17 października 2019	
Zmiana sposobu użytkowania budynku lub jego części oraz rozbudowa i przebudowa budynku pod kątem bezpieczeństwa pożarowego <i>Prowadząca – młodszy brygadier mgr inż. Emilia Skoczylas, Komenda Wojewódzka PSP</i>	5 listopada 2019	
Przebudowa obiektów wraz ze zmianą sposobu użytkowania w świetle obowiązujących przepisów <i>Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB Lublin</i>	3 grudnia 2019	
OGÓLNOBUDOWLANA		
Dachy zielone – przegląd rozwiązań technologicznych <i>Prowadząca – mgr inż. Anna Sylwester-Czapla, firma OPTIGRUEN Dachy Zielone</i>	29 października 2019	
SANITARNA		
Rekuperatory – jak prawidłowo zaprojektować odzyski ciepła w budynkach pasywnych i NZEB Proces projektowy w metodyce BIM <i>Prowadzący – dr inż. Mariusz Skwarczyński, dyrektor ds. strategii i rozwoju; mgr inż. Łukasz Borowik, inżynier produktu, firma VERANO Ryszard Miazga</i>	2 października 2019	
ELEKTRYCZNA		
Elektroenergetyczna automatyka zabezpieczeniowa w sieciach średnich napięć – nowoczesne rozwiązania i innowacje ładowarki do samochodów elektrycznych <i>Prowadzący – pracownicy firmy RELPOL S.A.</i>	26 września 2019	

SZCZEGÓŁOWY HARMONOGRAM SZKOLEŃ ZNAJDUJE SIĘ NA STRONIE INTERNETOWEJ LOIIB – www.lub.piib.org.pl

**opr. mgr inż. ARKADIUSZ KORALEWSKI
Główny Specjalista ds. Szkolenia LOIIB**

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Joanna Gieroba – przewodnicząca
 Teresa Stefaniak – zastępca przewodniczącej
 Tomasz Grzeszczak – zastępca przewodniczącej
 Janusz Iberszer – zastępca przewodniczącej
 Jan Ludwik Ziółek – sekretarz
 Zbigniew Mitura – skarbnik
 Henryk Miduch – członek
 Janusz Wójtowicz – członek

CZŁONKOWIE OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Leszek Boguta
 Adam Borowy
 Jarosław Buczek
 Grzegorz Dobosz
 Krzysztof Jurycki
 Bogdan Kucharski
 Bolesław Matej
 Zbigniew Miłoś
 Andrzej Mroczek
 Zbigniew Szcześniak
 Krzysztof Tajer
 Zdzisław Tworek
 Tadeusz Wagner
 Ireneusz Wójcik

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Wiesław Nurek – przewodniczący
 Jerzy Kasperek – wiceprzewodniczący
 Andrzej Pichla – wiceprzewodniczący
 Jerzy Kamiński – sekretarz
 Andrzej Adamczuk
 Jerzy Adamczyk
 Lech Dec
 Grzegorz Dębowski
 Dariusz Flak
 Janusz Fronczyk
 Marcin Górecki
 Anna Halicka
 Maria Kosler
 Tomasz Lis
 Stanisław Plechawski
 Edward Woźniak

OKRĘGOWA KOMISJA REWIZYJNA

Wojciech Szewczyk – przewodniczący
 Andrzej Chmielowski
 Anna Krasnodębska-Ciołek
 Tadeusz Małaj
 Andrzej Szkuat
 Dariusz Zaorski

OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY

Władysław Król – przewodniczący
 Zbigniew Dobrowolski
 Andrzej Gwozda
 Kazimierz Kostrzanowski
 Józef Koszut
 Sławomir Krasuski
 Zenon Misztal
 Roman Nowak
 Władysław Rawski
 Katarzyna Trojanowska-Żuk
 Anna Woźnicka
 Iwona Żak
 Kazimierz Żbikowski

OKRĘGOWI RZECZNIICY ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ

Henryk Korczewski – Koordynator
 Andrzej Bałaban
 Henryk Bujak
 Paweł Góra
 Krzysztof Sierpień
 Eugeniusz Urban

DELEGACI NA KRAJOWE ZJAZDY W KADENCJI 2018–2022

Joanna Gieroba
 Tomasz Grzeszczak
 Janusz Iberszer
 Andrzej Leniak
 Henryk Miduch
 Zbigniew Mitura
 Wiesław Nurek
 Teresa Stefaniak
 Zbigniew Szcześniak
 Wojciech Szewczyk
 Janusz Wójtowicz

Składki członkowskie

Członkowie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zobowiązani są do opłacania w 2019 r. następujących składek:

1. NA KONTO OKRĘGOWEJ IZBY:

- a) opłata wpisowa w wysokości 100 zł wpłacana jednorazowo przy rejestracji wniosku o wpis na listę członków lub przy ponownym wpisie po skreśleniu z listy członków,
- b) miesięczna składka członkowska na okręgową izbę (29 zł), płatna jednorazowo za 12 miesięcy w wysokości 348 zł lub w dwóch ratach po 174 zł każda (za 6 miesięcy).

2. NA KONTO KRAJOWEJ IZBY:

- a) miesięczna składka członkowska na Krajową Izbę (6 zł), wnoszona jednorazowo za cały rok w wysokości 72 zł,
- b) opłata roczna na ubezpieczenie OC w wysokości 70 zł.

Łączna składka na Krajową Izbę to 142 zł płacone jednorazowo za 12 miesięcy.

Każdy członek LOIIB ma przypisane indywidualne konta: do wpłaty składki na LOIIB i do wpłaty składki na Krajową Izbę i ubezpieczenie OC. Numery kont indywidualnych można sprawdzić na stronie internetowej LOIIB: (www.lub.piib.org.pl) w zakładce „Lista członków” oraz na stronie PIIB (www.piib.org.pl).

Dyżury pełnione przez członków organów w 2019 r.

Członkowie Prezydium Okręgowej Rady

Pełnią dyżury we wtorki godz. 14.00–16.00, s. 115

- » Zastępca Przewodniczącej mgr inż. Janusz Iberszer – 15.01.2019, 16.04.2019, 16.07.2019, 22.10.2019
- » Zastępca Przewodniczącej mgr inż. Teresa Stefaniak – 05.02.2019, 21.05.2019, 20.08.2019, 26.11.2019
- » Zastępca Przewodniczącej mgr inż. Tomasz Grzeszczak – 05.03.2019, 11.06.2019, 03.09.2019

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

Pełni dyżur w pierwszą środę miesiąca, godz. 15.00–16.00, s. 102, tel. (81) 534-78-12

Członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Pełnią dyżur w drugi wtorek miesiąca, godz. 16.00–17.00, s. 115

- » dr inż. Wiesław Nurek – 08.01.2019, 09.04.2019, 09.07.2019, 09.10.2019
- » mgr inż. Jerzy Kasperek – 12.02.2019, 14.05.2019, 13.08.2019, 12.11.2019
- » inż. Jerzy Kamiński – 12.03.2019, 11.06.2019, 10.09.2019, 10.12.2019

Radca Prawny

Pełni dyżur w sali 102, tel. (81) 534-78-12

- » w każdy piątek o godz. 9.00–11.00
- » w każdą środę o godz. 9.00–13.00

Dyżury organów LOIIB pełnione są w biurze Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie przy ul. Bursaki 19.

Spotkanie integracyjne członków LOIIB w obiektywie

